

هنرمندان مشهدی از انجام فعالیت های هنری در شرایط این روزهای جامعه می گویند

چرخه هنر هیچ زمان تعطیل نمی شود

گفت و گو، مهمترین عامل در ایجاد فضای پر شور هنری مشهد است

گروه هنر

حدود یک ماهی می شود که فضای کشور ناآرام است، ناآرامی هایی که بر روی فعالیت های هنری هم سایه افکنده و باعث شده است آثار هنری کمتری تولید شود. دراین بین گفته می شود که گروهی از هنرمندان هم که می خواهند دست به تولید بزنند و فعالیت هایشان را از سر بگیرند توسط گروه دیگری تحت فشار قرار می گیرند و حتی تهدید به قطع همکاری می شوند. این اتفاق در روزهایی که بیش از گذشته به همدلی هنرمندان نیاز است قطعا می تواند به فضای هنری و چرخه تولید آسیب وارد کند. ما در گزارش پیش رو به سراغ تعدادی از هنرمندان شهرستان که در حوزه های مختلف هنری فعالیت می کنند و همچنین مسئول حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی رفته ایم تا درباره درست بودن این ادعاها و آسیبی که می تواند به بدنه هنر شهر وارد کند، صحبت کنیم. آن ها همچنین به ما از ضرورت همدلی هنرمندان ولزوم شکل گیری فضای گفت وگو حرف زده اند.

● فرد خلاق راهش را پیدا می کند

مسعود زارعیان مستندساز با اشاره به برخی از نگرانی ها و دغدغه هایی که در طی این سال ها شکل گرفته است می گوید: ناآآرامدی در هر عرصه ای باعث اعتراض می شود. برای مثال در حوزه اقتصاد شاهد ناآآرامدی هایی هستیم اما مردم تغییری نمی بینند و تنها خبرهای اختلاس، گرانی و تورم شدید به گوششان می رسد. طبیعی است که این نگرانی ها و دغدغه ها جمع و جمع می شود. ما اعتراض و شکاف بین مسئولان و مردم تبدیل می شود. معمولا دشمنان ما هم با نقشه های شوم سعی می کنند این اعتراضات را منحرف کنند، در نتیجه اعتراض از شکل مدنی و منطقی خود خارج و تبدیل به اغتشاش می شود که امنیت افراد جامعه را به خطر می اندازد. او ادامه می دهد: هنرمندان هم جزو همین مردم هستند. بخشی از آن ها می گویند ما هم رنج کشیده ایم و از فوت خانم مهسا امینی ناراحت هستیم ولی راضی نیستیم که این مشکل درون خانواده ای به بیرون کشیده و اعتراضات تبدیل به خلأ امنیتی شود، بنابراین سکوت نمی کنیم. گروه دیگری از هنرمندان هم که خود را قائل به آزادی های مدنی می داند و نمی خواهندوجه مردمی شان خراب شود با اعتراضات همراه می شوند اما به نظر من آن ها هم وقتی می بینند امنیت در حال آسیب دیدن است، باید صفشان را جدا کنند.

زارعیان که باور دارد همه هنرمندان یک حرف را می زنند، خاطرنشان می کند: اشتراکات هنرمندان باید مشخص شود. همچنین همه هنرمندان باید سعی کنند تابع حق باشند و راه اعتدال را در پیش بگیرند. همه ما در یک کشور و خاک زندگی می کنیم و باید درک کنیم که مسئله امنیت شوخی بردار نیست. به نظر او همدل کردن هنرمندان کاری سخت و پیچیده است و این طور نیست که به سادگی با یک اجتماع و برگزاری جشنواره حل شود.

این فیلم ساز مشهدی همچنین بیان می کند: هنرمندان معترض باید درک کنند که وقتی طرف مقابلشان به آن ها ب می گوید نباید آب به آسیاب دشمن بریزند به این معنا نیست که مزبور هستند و از جایی پول گرفته اند. البته هنرمندانی که در مقابل اعتراضات موضع گرفته اند هم نباید «صفر و صدی» به مسائل نگاه و باید درک کنند که بخش هایی از صحبت های هنرمندان معترض بیراه نیست.

زارعیان درباره تحت فشار قرار گرفتن برخی هنرمندان برای کار نکردن و حتی تحریم جشنواره ها در این روزها می گوید: این اتفاقات متأسفانه وجود دارد که ضررهای زیادی هم به همراه دارد. در واقع روزها اقشار مختلف مردم متضرر شده اند حتی مدرسه رفتن بچه ها نیز دچار اختلال شده است.

او راه حل مقابله با این فشارها را فقط صبر می داند و خاطرنشان می کند: قطعا فردی که ایده پرداز و اهل تفکر باشد، راه خودش را پیدا و با خلاقیت تهدید را تبدیل به فرصت می کند و در همین شرایط کارش را ادامه می دهد، حتی در دوران کرونا که محدودیت های عجیب و بی سابقه ای در دنیا اتفاق افتاد، فعالیت های تعطیل نشد. بالاخره انسان به امید زنده است و زندگی هم باید در جریان باشد.

زارعیان درباره کمک هنر به ایجاد همدلی نیز توضیح می دهد: ۱۰ سال پیش شاید هنر می توانست به همدلی کمک کند اما وقتی شکاف عمیق می شود پر کردنش کار ساده ای نیست، این شکاف در طول سال ها اتفاق افتاده است و باید مدت ها برای پر کردن آن و اعتماد سازی دوباره زمان صرف شود.

به نظر این فیلم ساز حداقل کاری که می توان در این دوره سخت انجام داد، تأکید بر موضوع امنیت است. چون امنیت نباشد کارهای روزمره هم انجام نمی شود. او ابراز امیدواری می کند که فضای حالت غبارآلود خارج شود و هنرمندان بیش از پیش با یکدیگر همدل شوند. همچنین پیشنهاد می دهد همگی به جای اعتراض، برای بهتر شدن فضا تلاش کنیم.

● تولید نکردن اثر هنری، رویه نادراست اعتراض

محمود بازدار، طراح گرافیک مشهدی، با تأیید تحت فشار گذاشته شدن برخی هنرمندان برای کار نکردن در این ایام می گوید: معمولاً در حوادثی

هنرمندان مشهدی از انجام فعالیت های هنری در شرایط این روزهای جامعه می گویند

چرخه هنر هیچ زمان تعطیل نمی شود

گفت و گو، مهمترین عامل در ایجاد فضای پر شور هنری مشهد است

از این دست، برخی از کسانی که می خواهند کار کنند متهم می شوند و برچسب می خورند، اتفاقی که باعث می شود افرادی از این فضا عقب نشینی کنند و برای تولید اثری در رشته تخصصی خودشان وارد میدان نشوند. اما بسیاری از هنرمندان هم کارشان را ادامه می دهند و توجهی به این حرف و حدیث ها یا احتمال بایکوت شدنشان ندارند.

او با اشاره به تولید آثار مختلف هنری با محوریت اتفاقات روز بیان می کند: شکل ورود به این موضوع بسیار مهم است، اینکه حرف مردم زده شود و روایت یک طرفه ای ارائه نشود، اما چون فضا غبارآلود است و بعضی مسائل هم شفاف نیست بسیاری از ورود به این حوزه امتناع می کنند.

این هنرمند تأکید می کند: اعتراض و اغتشاش دو مقوله جدا هستند و اعتراض نباید لابه لای شلوغی ها و اغتشاشات گم شود. در واقع وقتی اعتراض به شکل حقیقی خودش بیان نمی شود، مسائلی مانند تحریم جشنواره ها و تولید نکردن اثر مطرح می شود که من این رویه را درست نمی دانم، چون حرکت های این چنینی سرانجامی ندارد و در نتیجه آن اعتراض درست هم گم می شود.

بازدار فعالیت هنرمندان در این روزها را از کار نکردنشان مؤثرتر می داند و می گوید: اگر بیان شفاف و روشنگری وجود داشته باشد مردم هم آن را می پذیرند، چون آن ها چشمشان را روی حقایق نمی بندند.

● شنیدن نقدها در فضای منطقی

محمد مهدی خا لقی، فیلم ساز مشهدی، با اشاره به ناآرامی های ایجاد شده در کشور بیان می کند: به نظر من نقد و اعتراض اگر در مسیر درستش و به قصد اصلاح باشد، مانعی ندارد و حتی به رشد و پیشرفت و اصلاح

امور هم کمک می کند اما انتشار اخبار دروغ و براساس آن دعوت مردم به آمدن در خیابان ها که در نتیجه به امنیت و اقتصاد مردم آسیب می زند، اتفاق غلطی است. اگر کسی ادعای هنرمندی دارد باید در این طور مسائل با سعه صدر و آرامش بیشتر برخورد کند، نه اینکه احساسی نظر بدهد.

او درباره تهدید هنرمندان برای کار نکردن این ایام و تحریم رویدادها می گوید: این مسائل عمدتاً از طریق جریان هایی در خارج از کشور رخ می دهد. در واقع از طریق صفحات مجازی پیام هایی با تعداد بالا توسط ربات ها برای هنرمندان ارسال می شود که برای اعتراض کردن تهدید و تشویق می کنند اما در هر صورت به طور کلی در روند تولیدات هنری و برگزاری جشنواره ها اتفاق خاصی نخواهد افتاد.

این فیلم ساز ادامه می دهد: از سال ۱۳۸۸ تا الان این مسائل مطرح می شود، با وجود این چرخه هنری و تولید آثار هنری هیچ زمان در کشور تعطیل نشده است و سینماها و تلویزیون و دیگر بسترهای فرهنگی و هنری به کار خود ادامه می دهند.

به نظر او کسانی که نمی خواهند در این شرایط فعالیت نداشته باشند، اختیارشان دست خودشان است و کار نکنند اما افراد دیگری هستند که به جای آن ها مشغول به کار شوند و دست به تولید هنری بزنند. خالقی خاطرنشان می کند: برخی در همین مدت متوجه شده اند که اخبار دروغ و احساسی منتشر کرده اند و پست هایشان را حذف کرده اند. باقی افراد هم به مرور می فهمند. به نظر من زمان همه مسائل را حل خواهد کرد.

او برای شکل گیری همدلی میان هنرمندان نیز پیشنهاد می دهد: قدم اول برای ایجاد همدلی این است که به اخبار دروغ و شایعات تکیه نکنیم. قدم بعدی گوش دادن مسئولان و متولیان هنر به انتقادات است که توسط برخی افراد مطرح می شود. گفت وگو هم باید در رسانه های مستقل به شکل مناظره و بحث های منطقی و آزاداندیشی پیش برود.

خالقی تأکید می کند: نقد و اعتراض باید در فضایی عاقلانه و منطقی شنیده شود، به شرط آنکه متکی به دروغ و احساس نباشد. همچنین هرچه دو طرف سعی کنند منطقی تر باشند و به سمت تعادل پیش بروند، همدلی هم بیشتر خواهد شد. البته این اتفاق نیازمند گذر زمان و عبور از شرایط پرهیجان است.

● بیان اعتراض به زبان هنر

محمد جهان پا، بازیگر و کارگردان تئاتر، بر این باور است که اگر هنرمندان اعتراضی هم دارند باید با استفاده از زبان هنر و آنچه آموخته اند، بدون اینکه جریان خاصی را متهم کنند یا نگاه غرب گرایانه داشته باشند آن را بیان

کنند و در نمایش هایشان نشان دهند.

این هنرمند درباره تعطیلی فعالیت های نمایشی در این روزها بیان می کند: بستر تبلیغات مناسب برای اجراهای تئاتر وجود ندارد، بنابراین گروه های نمایشی هم برای روی صحنه رفتن اقدامی نمی کنند. در واقع همه منتظرند یک گروه کار را شروع کند و نسبت به نتیجه آن برای اجرا تصمیم گیری کنند.

او پیشنهاد می دهد: الان فراهم کردن یک بستر تبلیغاتی مناسب مهم ترین کاری است که شهرداری می تواند انجام دهد، مثلاً حداقل پنج یا شش رول آپ در اختیار گروه ها قرار دهد و در حوزه اطلاع رسانی و تبلیغات به آن ها کمک کند.

جهان پا ادامه می دهد: شاید برخی افراد فکر می کنند با توجه به شرایط الان جامعه، خانواده ها صلاح نمی دانند شب فرزندانشان بیرون از خانه باشند و به تماشای تئاتر بنشینند. یک عده هم شاید می گویند مردم اصلا دل و دماغی ندارند به سالن های نمایش بیایند. این موارد همه حاصل ذهن های پیش بینی کننده است اما مطمئن باشید اگر بستر اینستاگرام را که برای تبلیغات استفاده می شداز دست نداده بودیم، الان جریان اجرای نمایش وجود داشت.

این هنرمند که داشتن سواد رسانه ای را یکی از اولویت های جامعه امروز می داند، تصریح می کند: متأسفانه بچه ها خودشان را می ترسانند و نگران می کنند، از این رو من پیشنهاد می دهم که در شرایط فعلی «سالن دار» و «گروه نمایشی» با یکدیگر تعامل کنند، مثلاً سالن دار به جای امضای قرارداد های دوهفته ای یا یک ماهه به گروه اجازه دهد اجراهایش را شروع کند، سپس اگر دیدند جریان بلیت فروشی برای آن نمایش راه افتاده است، در بحث مالی باهم به توافق برسند.

جهان پا با تأکید بر ضرورت همدلی هنرمندان با یکدیگر می گوید: الان جریانی شکل گرفته است که می خواهد افراد مختلف را روبه روی هم بگذارد که اشتباه است. اگر ما حق اظهار نظر را از نفر مقابلمان بگیریم، فضایی منتسج ایجاد می کنیم که در آن هر کس خودش را جریان حق و درست می داند.

او ادامه می دهد: این روزها گروه های زیادی تمایل دارند اجرای عمومی داشته باشند اما متأسفانه با بستر تبلیغاتی ندارند یا اینکه سالن دارها با آن ها همکاری نمی کنند.

جهان پا حقیقت را گم شده جامعه می داند و تصریح می کند: این روزها وضعیتی به وجود آمده است که بچه ها حرف هیچ کسی را باور نمی کنند و فکر می کنند همه دروغ می گویند یا می خواهند بر روی بسیاری از مباحثی که وجود دارد سروپوش بگذارند.

این کارگردان تئاتر با تأکید بر ضرورت باز شدن فضای گفت وگو یادآور می شود: اگر هنرمندان دغدغه دارند و دل سوز کشور و مردم هستند، باید در مسیر گفت وگو حرکت کنند، هرچند که بارها این دغدغه ها را بیان کرده باشند، بازهم وظیفه دارند بگویند و کار کنند. به نظر او باید با هنرمندانی که می گویند تا اوضاع روحی و روانی مان خوب نشود، کار نمی کنیم، گفت وگو شود. با هنرمندی هم که کارش را برای اجرا آماده کرده اما با وضعیت فعلی روبه رو شده است نیز باید گفت وگو کرد.

جهان پا ادامه می دهد: مسئولان اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان باید حرف های هنرمندان را بشنوند و راه چاره ای برای اجرای آن گروهی که سه ماه است تمرین کرده است اما الان نمی تواند روی صحنه برود پیدا کند.

● همه می توانند کار کنند

مصطفی معمعی وند، گرافیست مشهدی، صحبتی درباره فشار بر هنرمندان برای کار نکردن در این روزها نشنیده است.

این هنرمند با اشاره به شکافی که میان هنرمندان ایجاد شده است خاطرنشان

می کند: تا زمانی که مسائل باز نشود و گفت وگو صورت نگیرد، این مشکل حل نمی شود و شکاف ایجاد شده از ایجاد همدلی جلوگیری می کند. به نظر من ما به یک شجاعت تحلیلی نیاز داریم، یعنی شجاعت داشته باشیم که واقع بینانه شرایط فعلی را تحلیل و نخبگانی تصمیم گیری کنیم.

به نظر او هنرمندان در صورتی همدل می شوند که چشم انداز مشترکی باهم داشته باشند. زمانی چشم اندازهای مشترک به وجود می آید که فضا برای گفت وگو ایجاد و اختلافات حل شود.

معمی وند ادامه می دهد: هر سیستمی باید یک فضای گفت وگو ایجاد کند و خودش از آن بهره ببرد. الان ما فضای گفت وگوی واضح و مشخصی نداریم. در واقع سیستم برای گفت وگو تمایل دارد ولی فضای شخصی برای آن در نظر نمی گیرد و برنامه ریزی انجام نمی دهد.

● نقض شعار «هنر برای هنر»

مجید عسکری، رئیس حوزه هنری خراسان رضوی، درباره انجام فعالیت های هنری در این روزها می گوید: در فضای عمومی، تولیدات وجود هنری که نبوده است اما متأسفانه به دلیل اینکه فضای رسانه ای مانمی تواند به خوبی تولیدات هنری مختلف را منعکس کند، صحبت هایی بر سر برگ زنگ شدن فعالیت ها مطرح می شود.

به نظر او اگر هنرمندی فکر می کند با توجه به فضای موجود نباید کار هنری انجام دهد، خودش شعار «هنر برای هنر» یا «هنر نباید سیاسی باشد» را نقض کرده است.

عسکری ادامه می دهد: در فضای تولیدات هنری، بعضی از هنرمندان همیشه از اینکه هنر را نباید با سیاست یا سفرای سیاسی آلوده کرد، صحبت می کنند اما در شرایط این چنینی خودشان به برچسب زدن، مسخره کردن یا بایکوت کردن کسانی که مشغول فعالیت هنری هستند می پردازند.

رئیس حوزه هنری خراسان رضوی یادآور می شود: ما اگر وارد فضای کاری واقعی هنرمندان شویم، همان طور که رهبر معظم انقلاب فرمودند، فقط تعدادی از آن ها موضوعی گرفتند و بدنه عمومی جامعه هنری مادر فضای واقعی مشغول پیگیری فعالیت های خودشان هستند. او با اشاره به تهدید برخی هنرمندان برای کنسل کردن فعالیت هایشان می گوید: متأسفانه هنرمندانی که سطح هنری شان هم بالا است و تا دیروز شعار «هنر برای هنر» می دادند امروز هنرمندی را که می خواهد دست به تولید بزند تحت فشار قرار می دهند. این واقعیتی است که باید در فضای هنری ما جدی تر مطرح شود. هنرمند با تولید اثرش زنده است و اگر به هر بهانه و با هر نوع نگرشی نگذاریم که او کار کند، به اصل هنر ضربه زده ایم.

عسکری چاره عبور از مشکلات پیش آمده را گفت وگوی واقعی می داند و بیان می کند: یکی از شعارهای من در حوزه هنری خراسان رضوی ایجاد گفت وگوی واقعی و آزاد میان هنرمندان است. متأسفانه یکی از دلایلی که گفت وگوی آزاد میان هنرمندان شکل نمی گیرد این است که جریان های مختلف هنری در زمان گفت وگو به یکدیگر برچسب می زنند، اما ما در فضاهای عمومی باید به گفت وگو بنشینیم و از آن نترسیم.

رئیس حوزه هنری خراسان رضوی با اشاره به وضعیت فعالیت رسانه ها در کشور یادآور می شود: رسانه های رسمی و غیررسمی باید جلودار باز کردن فضای گفت وگو و انتقاد باشند. آن ها باید فضایی را فراهم کنند که هنرمندان کنار هم بنشینند و نظرات خودشان را مطرح کنند. گفت وگوی انتقادی امروز یک محور فعالیت رسانه ای است که متأسفانه در رسانه های ما کمتر به آن پرداخته می شود.

او درباره مأموریت هنرمندان متعهد در این روزها می گوید: هنرمندان متعهد باید با شکل دهی به یک جریان منتقد مصلح، یعنی جریان انتقادی اصلاح گرایانه، وارد فضای گفت وگو بشوند. اساسا مشکل ما این است که گفت وگوی انتقادی اصلاحی در کشور نداریم اما اگر بتوانیم در یک فضای گفت وگو محور این نقدها را بیان کنیم و جریانی برای گفت وگوی هنرمندان با مسئولان و رسانه ها شکل دهیم، خیلی راحت مشکلات حل می شود و تولیدات هنری خوبی هم اتفاق می افتد.

شهر

۴شنبه
۲۲ مهر ۱۴۰۱
شماره ۳۳۸۷

۱۱

هنر

گزارش
خبری

هنر مهم ترین ابزار ترویج و تقویت گفتمان است

قسمت اول

الهام ظریفیان

آنچه اتفاقات اخیر کشور ان نسبت به موارد مشابه در سال های گذشته متمایز و پیچیده تر کرده، تغییر ماهیت اعتراضات از اقتصادی و سیاسی به فرهنگی است. از آنجا که فرهنگ با آدم ها و اندیشه آن ها شکل می گیرد و مسائل فرهنگی مانند مسائل اقتصادی دارای متغیرهای پیش بینی پذیر نیستند، نمی توان به سادگی درباره آن ها اظهار نظر کرد و هرگونه تحلیل در این باره را باید در زمینه مطالعات فرهنگی انجام داد، اما نهادهای سیاست گذار فرهنگی و هنری چقدر به اهمیت این موضوع توجه می کنند؟ در طرح ها و برنامه های خروجی آن ها تا چه میزان می توان ردپای این مطالعات را پیدا کرد؟ آیا تنها باید در بزنگاه های سیاسی و اجتماعی با تحلیل هایی عجولانه و سرهم بندی شده، نگی به سر بیرون زده ماجرا برنیم و بعد که آب ها از آسیاب افتاد موضوع را از یاد ببریم؟ این دغدغه ای بود که روز گذشته در نشست با عنوان «نقش نهادهای سیاست گذار هنری در وضعیت اجتماعی معاصر ایران، در پردیس سینمایی هویزه مورد بحث و گفت وگو قرار گرفت. این برنامه اولین نشست از سلسله نشست های «هنر و تعارضات اجتماعی» بود که به همت حوزه هنری انقلاب اسلامی کلید خورده است و تا آخر هفته ادامه دارد. در این نشست محمد حسین زاده، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی، محمدجواد استادی، فعال فرهنگی، و محمد مهدی خالقی، مستندساز، دیدگاه های خود را درباره لزوم سیاست گذاری فرهنگی و هنری در جامعه و ابزارهای آن مطرح کردند که در ادامه گزیده ای از آن ها را می خوانید.

● سیاست گذاری آشفته و هنرمندان در مسیر آثار شسیم

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی در این نشست، سیاست گذاری فرهنگی در کشور را آشفته خواند و از این انتقاد کرد که در بزنگاه ها دستگاه های مختلف عملکرد متضاد و متعارض دارند، یا بی عمل اند یا پر عمل.

محمد حسین زاده گفت: هیچ نظامی نمی تواند گفتمان مرکزی خود را غالب کند، به جز اینکه با هنر این کار را انجام دهد. متأسفانه ما در برخی سیاست ها عکس این گزاره عمل کرده ایم.

او با اشاره به نقش هنرمندان در اتفاقات اخیر گفت: سیاست گذاری یک کشور و نوع مواجهه آن با هنر و هنرمند باید مشخص باشد. در دوره ای به چهره شدن برخی هنرمندان کمک کردیم و امروز که این هنرمند علیه هویت ایرانی اسلامی و ما سخن می گوید قبل از اینکه انگشت اتهام به سمت هنرمند باشد باید آن را به سمت خود بگیریم و فکر کنیم که چرا هرگز به چهره شدن دانشمندان خود کمک نکرده ایم؟

او تأکید کرد: کاری که سیاست گذارها باید انجام می داده اند و انجام نداده اند ایجاد فضای گفت وگوی منطقی و استدلالی است. امروز دچار فضایی احساسی هستیم و به جای اینکه در بحث های بنیادی صحبت کنیم به مصداق برداخته ایم و دچار مشکل شده ایم. بسیاری از هنرمندانی که امروز دچار تعارض شده اند اگر به عمق ماجرا بیناییم، می بینیم که تعارضی وجود ندارد. در نتیجه هنرمند ما در مسیر آثار شسیم حرکت می کند و رفتارش در جهت کمک به رشد جامعه نیست.

● تعارض را به رسمیت بشناسیم

محمدجواد استادی نیز با بیان اینکه نباید از تحول اجتماعی بترسیم و باید باور کنیم که نسل جدید متفاوت است و این را امتیاز بدانیم گفت: کارگزاران و حاکمیت باید ببینند که جامعه با تحول و تغییر روبه روست. تا زمانی که تحول به رسمیت شناخته نشود، در برنامه ریزی کلی حرکت جامعه مشکل ایجاد می شود. او ادامه داد: در حوزه فرهنگی هنرمندان در سیاست گذاری عمومی و اختصاصی نقش دارند و تحولات سیاسی معاصر نشان می دهد که اتفاقاتی که برای نسل جدید افتاده منطبق با سیاست های رسمی نیست و تحت تأثیر این گروه غیررسمی بوده است.

این فعال و پژوهشگر فرهنگی با بیان اینکه در کشور ما نهادهای سیاست گذار هنری در حاشیه هستند گفت: نبض فعالیت هنری دست سیاست گذارها نیست و ابزار این کار را در اختیار ندارند، در حالی که مهم ترین نهادهای آمریکا و برخی کشورهای دیگر اندیشکده هایی با محوریت مطالعات فرهنگی هستند. باید تعارض را به رسمیت بشناسیم و بدانییم نیازمند مدیریت تعارض هستیم. او ادامه داد: اگر تعارضی وجود نداشته باشد، تبدیل به یک جامعه یکدست و بدون پیشرفت می شویم. استادی افزود، هنر مهم ترین ابزار ترویج و تقویت گفتمان است. این در حالی است که ما کمترین سرمایه گذاری را در این حوزه انجام داده ایم.

● چرا ساخت فیلم ها مطابق با سیاست های غربی است؟

در ادامه این نشست محمد مهدی خالقی گفت: پیش از آنکه بخواهیم نهادهای هنری را نقد کنیم، باید وظایف و ترکیب نهادهای هنری شفاف شود. این از مقولاتی است که تبیین نشده است و وظایف، تفاوت ها و شباهت های این نهادها مشخص نیست. استادیان مستند سازی تأکید کرد: در این مسیر چهل ساله راه هایی را صحیح و راه هایی را غلط قضا می. برای اساس امروز در نقطه ای ایستاده ایم که بخش زیادی قابل اتکا ودفاع است و بخشی قابل تغییر است. در این راه موفقیت نسبی داشته ایم اما نسبت به توقع و انتظاری که از خود داشته ایم عقب هستیم.

او افزود: سیاست گذاری بر این مبنایست که صرفاً دنبال این باشیم که جامعه چه چیزی می خواهد، پیش رفتن با سلایق اجتماعی، سیاست گذاری را دچار تناقض می کند. جامعه ای که می خواهد به غایت متعالی دینی خود برسد، باید ببیند که چگونه باشد و بر همین مبنای سیاست گذاری کند. این روزها اگر بر این مینا حضور پیدا کنیم، تکلیف خود و هرفضایی که در آن حضور پیدا کنیم، واضح و روشن خواهد شد.

سیاست گذاری در کنار یک نظام ارزش گذاری معنا پیدا می کند. چرا بیشتر فیلم ها مطابق سیاست های غربی است و خلاف ارزش های ما ساخته می شود؟ چرا بیشتر فیلم ها از جشنواره های اروپایی سر درمی آورد؟ غرب با سال ها کار رسانه ای توانسته است به نظام ارزش گذاری برسد و این نظام در همه جهان تکثیر شده است. خالقی با بیان اینکه مهم ترین پیشران ارزش های رسانه است گفت: فارغ از تولید هنر، اگر رسانه کار خود را درست انجام دهد و توزیع تولیدات و نظام ارزش گذاری آن به نحوی باشد که بتواند همه مردم ایران و ارزش هایشان را با عدالت ارائه دهد، این نظام ارزش گذاری ایجاد می شود. اگر این اتفاق بیفتد در تولیدات هنری خوانه ناخواه وارد خواهد شد.